

15.7.2014

B8-0070/2014

RESOLUTSIOONI ETTEPANEK

komisjoni asepresidendi ning liidu välisasjade ja julgeolekupoliitika kõrge esindaja avalduse alusel

vastavalt kodukorra artikli 123 lõikele 2

agressioonikuritegude kohta
(2014/2724(RSP))

Marietje Schaake, Marielle de Sarnez, Louis Michel, Jean-Marie Cavada, Izaskun Bilbao Barandica, Alexander Graf Lambsdorff, Fernando Maura Barandiarán, Charles Goerens, Ramon Tremosa i Balcells
fraktsiooni ALDE nimel

**Euroopa Parlamendi resolutsioon agressioonikuritegude kohta
(2014/2724(RSP))**

Euroopa Parlament,

- võttes arvesse Ühinenud Rahvaste Organisatsiooni põhikirja,
- võttes arvesse Rooma statuudi artiklit 5, mille kohaselt on agressioonikuritegu üks Rahvusvahelise Kriminaalkohtu pädevusvaldkonda kuuluvatest tähtsamatest kuriteoliikidest,
- võttes arvesse Rooma statuudi Kampala muudatusi, mis võeti vastu 2010. aastal Ugandas Kampalas toimunud läbivaatamiskonverentsil, pidades eriti silmas resolutsiooni RC/Res. 6, mis on seotud agressioonikuritegudega,
- võttes arvesse nõukogu otsust 2011/168/ÜVJP ja selles sisalduvat viidet Kampala muudatustele,
- võttes arvesse läbivaadatud tegevuskava, mis võeti vastu 12. juulil 2011 kooskõlas nõukogu otsusega 2011/168/ÜVJP,
- võttes arvesse oma 19. mai 2010. aasta resolutsiooni Rahvusvahelise Kriminaalkohtu Rooma statuudi läbivaatamise konverentsi kohta Ugandas Kampalas¹,
- võttes arvesse oma 17. novembri 2011. aasta resolutsiooni Euroopa Liidu toetuse kohta Rahvusvahelisele Kriminaalkohtule probleemide lahendamiseks ja raskuste ületamiseks (2011/2109(INI))²,
- võttes arvesse oma 18. aprilli 2012. aasta resolutsiooni, mis käsitleb aastaaruannet inimõiguste kohta maailmas 2010. aastal ja Euroopa Liidu poliitika kohta selles valdkonnas ning mõju ELi strateegilisele inimõiguste poliitikale (2011/2185(INI))³,
- võttes arvesse oma 11. detsembri 2013. aasta resolutsiooni aastaaruande kohta inimõiguste ja demokraatia olukorrast maailmas 2012. aastal ja Euroopa Liidu poliitika kohta selles valdkonnas (2013/2152(INI))⁴,
- võttes arvesse Ladina-Ameerika Parlamendi Peaassamblee 19. ja 20. oktoobri 2013. aasta resolutsiooni Rahvusvahelise Kriminaalkohtu toetamise ja Kampala muudatuste ratifitseerimise kohta (AO/2013/07XXIX),
- võttes arvesse Rahvusvahelise Kriminaalkohtu Rooma statuudi osalisriikide assamblee 27. novembri 2013. aasta resolutsiooni Rahvusvahelise Kriminaalkohtu ja osalisriikide

¹ ELT C 161 E, 31.5.2011, lk 78.

² ELT C 153 E, 31.5.2013, lk 115.

³ ELT C 258 E, 7.9.2013, lk 8.

⁴ Vastuvõetud tekstid, P7_TA(2013)0575.

assamblee tugevdamise kohta, milles kutsutakse tulevasi osalisriike üles ratifitseerima statuuti muudetud kujul, palutakse kõigil osalisriikidel kaaluda muudatuste ratifitseerimist ning tunnustatakse arvukaid osalisriike, kes on muudatused hiljuti ratifitseerinud (ICC-ASP/12/Res.8),

- võttes arvesse Rooma statuudi Kampala muudatuste ratifitseerimist ja rakendamist käsitlevat Rahvusvahelise Kriminaalkohtu käsiraamatut, mille koostasid Liechtensteini Vürstiriigi alaline esindus ÜRO juures, Global Institute for the Prevention of Aggression (agressiooni ennetamise ülemaailmne instituut) ja Princetoni Ülikooli juures asuv Liechtenstein Institute on Self-Determination (enesemääramise instituut),
- võttes arvesse kodukorra artikli 123 lõiget 2,
- A. arvestades, et ELi liikmesriigid on olnud Rahvusvahelise Kriminaalkohtu asutamisest peale selle kindlad liitlased, kes pakuvad finantsabi ning poliitilist, diplomaatilist ja logistilist tuge, propageerides samas Rooma statuudi universaalsust ja kaitstes selle terviklikkust, et suurendada kohtu sõltumatust;
- B. arvestades, et agressioonikuritegusid käsitlevate Rooma statuudi Kampala muudatuste ratifitseerimine vähemalt 30 osalisriigis ning pärast 1. jaanuari 2017. aastat osalisriikide kahekolmandikulise häälteenamusega vastu võetav otsus on eeltingimused, mille alusel luuakse agressioonikuritegude karistatavaks muutmise alaline rahvusvahelise kriminaalvastutuse süsteem;
- C. arvestades, et riigid, kes ei ole Rooma statuudiga ühinenud, võivad ratifitseerida Rooma statuudi koos Kampala muudatustega ning aidata seeläbi laiendada Rahvusvahelise Kriminaalkohtu pädevust agressioonikuritegudele;
- D. arvestades, et Kampala muudatused on ÜRO põhikirjaga täielikus kooskõlas, kuna nendega kriminaliseeritakse üksnes ebaseadusliku jõukasutamise kõige tõsisemad vormid, täpsemalt need, mis kujutavad endast oma laadi, tõsiduse ja ulatuse tõttu ilmselgelt ÜRO põhikirja rikkumist;
- E. arvestades, et agressioonikuritegude kuulumine Rahvusvahelise Kriminaalkohtu pädevusse aitab tagada rahvusvahelisel tasandil õigusriiklust, rahu ja julgeolekut, kuna aitab ära hoida ebaseaduslikku jõukasutamist ning aitab seega tõhusalt selliseid kuritegusid ennetada ja kehtvat rahu kindlustada;
- F. arvestades, et mõlema Kampala muudatuse riikidepoolne ratifitseerimine ja Rahvusvahelise Kriminaalkohtu pädevuse laiendamine agressioonikuritegudele aitab lisaks kaasa selliste kuritegude toimepanijate karistamatuse lõpetamisele;
- G. arvestades, et Kampala muudatuste ratifitseerimine ja Rahvusvahelise Kriminaalkohtu pädevuse laiendamine agressioonikuritegudele aitab kaitsta inimõigusi, kuna kriminaliseeritakse agressiooniaktid, mis on tihti nii inimõiguste kui ka rahvusvahelise humanitaarõiguse ränkade rikkumiste põhjuslikkuse ahela esimeseks lüliks;
- H. arvestades, et agressiooniaktide kriminaliseerimine aitab kaitsta ka seadusevastaselt sõtta saadetud sõdurite ja rünnatava riigi võitlejate õigust elule, kuna nii kaotatakse lünk

Rooma statuudis ja rahvusvahelises humanitaarõiguses, mille alusel kaitstakse üksnes tsiviilisikuid ja muid „kaitstavaid isikuid”;

- I. arvestades, et Rahvusvahelise Kriminaalkohtu pädevuse laiendamine agressioonikuritegudele aitab kaasa Rooma statuudi universaalsusele, kuna Kampala muudatusi hõlmava täieliku Rooma statuudi ratifitseerimisest võib olla huvitatud hulk riike, kelle jaoks on see kooskõlas riiklike poliitiliste eesmärkidega, kuna aitab ära hoida nende vastu suunatud ebaseaduslikku jõukasutamist;
 1. julgustab ELi võtma vastu ühist seisukohta agressioonikuritegude ja Kampala muudatuste suhtes;
 2. nõuab tungivalt, et EL oleks esirinnas agressioonikuritegusid käsitleva Kampala muudatuse jõustumise nõudmisel, toetaks selle eesmärgi saavutamiseks tehtavaid jõupingutusi ning ergutaks oma liikmesriike muudatust kõigepealt ratifitseerima ja seejärel aktiivselt toetama Rooma statuudi osalisriikide assamblee ühekordset otsust (kui muudatuse on ratifitseerinud nõutavad 30 riiki) laiendada Rahvusvahelise Kriminaalkohtu pädevust agressioonikuritegudele;
 3. rõhutab vajadust aktiivselt propageerida kogu ELi välistegevuses toetust Rahvusvahelisele Kriminaalkohtule, muudetud Rooma statuudi ratifitseerimisele ja mõlema Kampala muudatuse ratifitseerimisele, muu hulgas ELi inimõiguste eriesindaja ja ELi kohapealsete delegatsioonide abil ning tehnilise abi andmise kaudu ratifitseerimist ja/või rakendamist kaaluvatele riikidele;
 4. kutsub ELi üles pühenduma võitlusele genotsiidi, inimsusevastaste ja sõjakuritegude ning agressioonikuritegude vastu ning nõuab, et võitlus tõsiste inimõiguste rikkumiste toimepanijate karistamatuse vastu seataks nii ELi kui ka liikmesriikide välistegevuse prioriteediks;
 5. kutsub ELi liikmesriike üles viima siseriiklikke õigusakte kiiresti kooskõlla Kampala muudatustes kasutatavate määratlustega ja muude Rooma statuudist tulenevate kohustustega, et võimaldada liikmesriikidel kuritegusid riiklikul tasandil uurida ja nende eest vastutusele võtta ning teha kohtuga koostööd;
 6. teeb presidendile ülesandeks edastada käesolev resolutsioon nõukogule, komisjonile, ELi liikmesriikide valitsustele ja Euroopa välisteenistusele.